

Ordføreren (Th. Nielsen): Indstillingen under Nr. 1 er fra Hammerum Herreds Landboforening om en Udvidelse af Togforbindelsen mellem Skanderborg og Skjern Station. Allerede under Finantslovens 1ste Behandling var denne Sag fremme, og den var for den Sags Skyld da ogsaa fremme under 2den Behandling, saa jeg kan for saa vidt fatte mig noget kortere her, men nødes dog til at give Forklaring om nogle Enkeltheder. Som bekendt kommer det første Tog om Morgenen til Skanderborg mellem Kl. 4 og 5. Det venter imidlertid i Skanderborg indtil Kl. 7,24, nøyagtig opholder det sig i Skanderborg 2 Timer og 39 Minuter. Det naaer først til Herning Kl. 9,44. Den Maade, hvorpaa denne Forbindelse er ordnet, bevirker, som Landpostvæsenet er og maa være ordnet, at Posterne fra Silkeborg og mod Vest helt ned til Skjern, og da navnlig fra Udgangspunktet Herning, ere udgaaede, inden Toget kommer. Følgelig: den Post, der afgaar fra Kjøbenhavn som idag, ville Beboerne af Midtjylland først have i Hænde iovermorgen, altsaa efter 2 Dages Forløb. Det er altsaa ligegyldigt for disse Egnes Bedkommende, enten man sender sin Post idag eller først imorgen tidlig her fra Kjøbenhavn, med andre Ord: der er ikke bevirket nogen Forbedring for de paagjældende Egne, siden Fernbanerne kom og fik Postbesørgelsen. Det maatte nu vel være saa vel i Kjøbenhavns som i den paagjældende Befolknings Interesse, at dette blev forandret, og det vilde jo let kunne forandres derved, at Toget afgik umiddelbart fra Skanderborg efter Ankomsten, da det saa vilde være i Herning Kl. 7, hvor da de fleste Poster udgaa, men tillige være saa tidlig ved de Stationer vester paa, at ogsaa der kunde Landpostbudene faae den kjøbenhavnske Post med. Nu skal jeg imidlertid indrømme, at der er en Vanskelighed forbunden med at lade Toget afgaa saaledes, naar man ikke tillige vil beholde Toget, der kommer til Herning Kl. 9,44; thi man maa erindre, at medens det naturligt vilde have den allerstørste Betydning, at det Tog afgik hurtigere fra Skanderborg, ikke alene for Posten, men ogsaa for de gennemgaaende Passagerer — thi det er en ikke ringe Lidelse for dem at skulle ligge i Skanderborg, hvor Lokalerne ere knebne, og vente en 2—3 Timer, det gjør utvivlsomt, at mange ikke tage den Rute, som ellers vilde det, og derfor søge sin Tilflugt til andre Ruter eller til Skibe — saa har dette Tog tillige en meget stor lokal Betydning for de to Byer Silkeborg og Herning samt Omegnens Befolkning; thi dersom dette Tog altsaa afgaar saaledes, at det er

i Herning Kl. 7, og der ikke gaar et senere Tog, som kommer til Herning saadan Kl. 9—10, vil det utvivlsomt være en meget stor Mlempe for Landbefolkningen, der ikke ret vel kan tage saa tidlig ind til Byerne som til Silkeborg ca. Kl. 6 og til Herning ca. Kl. 7. Jeg erkjender altsaa, at dersom det Tog, der nu er i Herning Kl. 9,44, ganske skulde ophøre, saa maatte for de paagjældende Egnes Befolkning sikkert helst Alt blive ved det Gamle, thi det Modsatte vilde utvivlsomt blive til stor Gene for Landbefolkningen, der da maatte opholde sig hele eller halve Dage i de paagjældende Byer. Jeg erkjender derfor, at hvis man ikke lader det hidtilværende Morgentog vedblive som Lokaltog, samtidig med, at man lader det ny blive gennemgaaende Tog, maa man hellere lade Alt blive ved det Gamle. Det er min personlige Opfattelse af Forholdene, og jeg er vis paa i saa Henseende at være i Overensstemmelse med Egnens Befolkning. Det er ogsaa udtaalt i Andragendet, men jeg vil dog ikke antage, at man selv om man vilde beholde det Tog, som kommer til Herning Kl. 9,44, var nødt til at lade det gaa helt igennem, thi Egnene vest for, hvor der ingen Byer ere, ville ikke have den Interesse af et saadant Tog. Man maatte altsaa kunne standse i Herning og kunde saaledes lade sig nøie med at beholde det nuværende Tog fra Silkeborg til Herning i Forbindelse med Toget nordfra. Jeg gjentager altsaa, at kan man ikke faae et Tog mere, thi det er jo egentlig Meningen, og lade det gennemgaaende Tog gaa tidligere, maa Ordningen helst blive, som den er. — Hvad Toget om Aftenen angaar, der ligeledes kommer til Skanderborg Kl. 4—5 og først naaer til Herning Kl. 9½ og saaledes bruger 4—5 Timer til 8—9 Mil, kan det ikke negtes, at eftersom man nu er vant til, er denne Kjørsel temmelig nær ved at blive til en Lidelse. Det maa utvivlsomt kunne gaa lidt hurtigere. Personalet har jo tidt ondt nok ved at faae Tiden til at gaa ved Stationerne. Det vilde derhos vistnok være i Banernes som i Egnens Interesse, at Toget gik helt igennem til Skjern og returnerede derfra om Morgenen. Dette er den anden Ting, som Andragendet gaar ud paa, og det forekommer mig, at begge Dele maatte kunne gennemføres uden videre Befordring, og i alle Tilfælde vilde det være til betydelig Lettelse for den gennemgaaende Befordring, den Befolkning, der reiser med gennemgaaende Tog. Det er det, Andragendet gaar ud paa at henstille til den høitærede Indenrigsministers Overveelse, saaledes som jeg nu nærmere har tilladt mig at omtale. — Ved samme